Търпимост и толерантност

Публикувано от **Simonsita** на **23.02.2010**

„ ТЪРПИМОСТ ИЛИ ТОЛЕРАНТНОСТ”

Като си помислим, че само преди малко повече от 50 години завърши последната и най-ужасна война на Земята, би трябвало още да ни побиват тръпки. Особено като се огледаме и видим как днес по света все още има места, където властват тотална вражда и въоръжени конфликти. В същото време от десетилетия най-въздействащото изкуство – музиката, обединява хората в масови благотворителни концерти в името на равноправието и човешката взаимопомощ. Народите узряха за идеята за решаване на проблемите не чрез насилие, а с диалог и толерантност. Хората започнаха да свикват с мисълта, че цветът на кожата и различията на мнения, вярвания и култури са богатство и предимство, а не повод за страхове и конфликти. Големите световни звезди на киното и шоу бизнеса започнаха да дават пример и поведоха своите симпатизанти по пътя на милосърдието и толерантността. Тези дни едно от величията на световния моден подиум, потресена от състоянието на детския дом в Могилино заяви, че иска да си осинови българче оттам. В същото време тук, жители от русенски квартал възроптаха срещу идеята децата с умствени и физически недъзи да бъдат преместени в близост до техните домове. Удивително несъответствие между всеобщо провъзгласени от хората добродетели и съмнителното им спазване в реалния живот!

Тийнейджъри пищят до припадък при вида на своите идоли, които например са осиновили сирачета с различен цвят на кожата от различни континенти, но това не им пречи след малко да се обърнат към преминаващия до тях съученик и презрително да просъскат след него: „Мангал!”. Засукани млади госпожици бързо забравят, че до преди малко са въздишали в час по литература по печалната любов на поета или са рецитирали с патос: „Изгнаници клети, отломка нищожна от винаги храбър народ мъченик…”, но след малко на улицата кълнат друговерците с апломб.

Оказва се, човешката толерантност и милосърдие не са модна линия, нито цитат от Библията, а ежедневна вътрешна борба с предразсъдъци и заблуди и едно нестихващо търпение към различните от теб. Изгубим ли търпението, ще пропуснем знанието и прозрението и можем да потънем в блатото на агресията. Който и ученик да попиташ, ще ти каже нещо гадно за „даскалите”. Най-малкото за външния им вид. Без да си дава сметка, че високомерието на примитивния разум не е най-добрият съветник. Самите учители понякога едно проповядват от школския „амвон”, а по друг начин гледат на своите любимци и на децата на богатите и власт имащите. И когато се скъса някъде нишката на доверието между нас, започва да кипи чувството за несправедливост и да покълва агресията. А агресията на младите и на невежите е като вулкан. Може дълго да спи

непробуден сън, но изригне ли – пораженията са неописуеми. Лицемерието и двойственият морал са едни от най-опасните „подводни камъни” в отношенията между хората. А те се лекуват пак с търпение. С търпение и последователност. Вечно да търсиш и да следваш зова на истината и любовта.

Powered by
Bukvar.bg
© 2010-2024